

Nr 47.

Av herr **Grym m. fl.**, om anslag till fraktlindring för frukt till Norrbottens och Västerbottens län.

I anledning av väckta motioner har riksdagen på förslag av jordbruksutskottet beslutat att för budgetåren 1945/46, 1946/47 och 1947/48 utlämna fraktbidrag för transport av frukt till Norrbottens och Västerbottens län samt att till fraktlindring för frukt till Norrbottens och Västerbottens län för vart och ett av ovannämnda budgetår under nionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 50 000 kronor.

Anslaget har utbetalats och disponerats av länsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län. I kungl. brev 30/6 1947 föreskrives, att det beviljade anslaget 50 000 kronor skall disponeras intill ett belopp av 30 000 kronor av länsstyrelsen i Norrbottens län och intill ett belopp av 20 000 kronor av länsstyrelsen i Västerbottens län, varvid för medlens användning skola tillämpas i huvudsak de grunder, som enligt kungl. brev 9/11 1945 föreslagits i skrivelse av norrlandskommittén 3/9 1945.

Lantbruksstyrelsen anförde i sitt yttrande över motioner i ärendet till 1945 års riksdag bl. a.: »Det skulle lända såväl fruktodlingen i södra och mellersta Sverige som folkhälsan i Norrland till båtнад, om kostnaden för frukttransporter från södra Sveriges fruktproduktionsdistrikt till Norrland kunde reduceras i sådan utsträckning, att Norrlands befolkning sattes i tillfälle att köpa svensk frukt till samma pris som stadsbefolkningen i mellersta Sverige.»

Att norrlandskosten har sina speciella brister och är alltför ensidig torde vara ganska allmänt bekant. Fruktkonsumtionen i de glest bebyggda trakterna i översta delen av Norrland är fortfarande obetydlig. Uppenbart är att bär och frukter borde i betydligt ökad grad få plats på den dagliga matsedeln.

Vid 1945 års riksdag uttalade jordbruksutskottet i förevarande fråga bl. a., att det ur näringsfysiologiska synpunkter vore synnerligen önskvärt att få till stånd en ökad konsumtion av frukt i Norrbotten och Västerbotten. Utskottet uttalade också som sin mening, att hjälpåtgärden bör taga sikte på behovet av olika slags frukt hos mindre bemedlade folkgrupper, företrädesvis hos dem, som äro bosatta i de inre delarna av de ifrågakvarande länen.

De skäl, som ansetts tala för ett bifall till de vid de tre senaste årens riksdagar väckta motionerna om anslag till fraktlindring för frukt till Norrbottens och Västerbottens län, kvarstå i huvudsak fortfarande. Från de områden, som erhållit prisbilligare frukt — i vissa fall till mycket lågt pris eller

gratis genom länsstyrelsens och barnavårdsnämndernas försorg — har även omvitnats att en väsentlig ökning inträtt i konsumtionen av frukt, och det finns all anledning att utgå ifrån att denna ökning i konsumtionen omfattar just de befolkningsgrupper riksdagen avsett att nå med de beviljade anslagen.

Även om barnbidragen bringats till sin lösning, vilket i och för sig är av utomordentligt stor betydelse främst för den fattiga befolkningen med stora barnskaror, talar dock mycket för att anslaget i år skulle höjas, men på grund av det statsfinansiella läget skola vi icke framställa något yrkande om förhöjd anslagstilldelning.

Åberopande det anförda få vi hemställa,

att riksdagen till fraktlindring för frukt till Norrbottens och Västerbottens län för budgetåret 1948/49 anvisar 50 000 kronor.

Stockholm i januari 1948.

J. F. Grym.

P. G. Lundgren.

Ernst Hage.

Ragn. Bergh.

Karl Aug. Johanson.

Hugo Sundberg.

Lars E. Andersson.